Asien

→ Også i denne sektion:
69 Kricket a la Modi
70 Indiens gendannelse
71 Afghanistans elendighed
71 Regionale brændpunkter
72 Boligpriser vakler
73 Despoterne er tilbage
74 Jokowis metropol
75 Mori Masako om japanske kvinder

Det indiske forbillede

Sydasiatiske økonomier har haft det svært i 2022. Men Indien forbliver et lyspunkt

LEO MIRANI korrespondent, Asien, *The Economist*, Mumbai

FÅ DELE af verden vil halte sig ind i 2023 som Sydasien. Tænk på det år, som regionen lige har haft. I Sri Lanka kollapsede økonomien, inflation nåede 70 pct., man løb tør for mad og brændstof, og præsidenten blev jaget ud af landet af en folkeopstand. Pakistan flirtede med misligholdelser, blev ramt af en syndflod, som forårsagede skader til en anslået værdi af 32-40 mia. dollar, og må leve med konstante forstyrrelser fra Imran Khan, en demagogisk ekspremierminister, som gør landet uregerligt. I Bangladesh var der forfærdelige industrielle ulykker, flere oversvømmelser og et folk, som er ved at miste tålmodigheden med de 1 mio. Rohingya-flygtninge, som de skal tage sig af.

Men midt i al denne dysterhed er der et lysglimt. I de fleste henseender har Indien klaret sig igennem 2022 i god behold. Ophævelsens af pandemiens restriktioner har fået det normale liv til at begynde igen og fået migranter til atter at rejse rundt i landet. Centralbankens rentestigninger har været mindre brutale end i rige lande. Inflationen på omkring 7 pct. er ligefrem rolig sammenlignet med USA og Storbritannien, for ikke at tale om Pakistan og Sri Lanka. Det var forventet, at økonomien ville vokse med pæne 6,8 pct. for hele året, og dermed overgå enhver stor økonomi, bortset fra Saudi-Arabien. Målt på løbende priser i dollar overhaler Indien nu Storbritannien og er verdens femtestørste økonomi. Afstanden mellem de to vil kun vokse i 2023, vurderer IMF.

Det imponerende genvalg for det regerende Bharatiya Janata Party i Uttar Pradesh, en stor delstat, og også i mange mindre delstater giver stabilitet i en urolig region. I udlandet har premierminister Narendra Modi udført en indviklet balancegang mellem Rusland, en gammel allieret, og Vesten, som Indien rykker tættere på. Hans udenrigsminister, S. Jaishankar, har på elegant vis forsvaret Indiens ret til at prioritere nationale interesser.

Indiens bemærkelsesværdige løb vil sandsynligvis fortsætte i 2023. Mens Kina rammes af selvforskyldt opbremsning, og dele af Vesten balancerer på randen af recession, vil Indiens vækst knap nok sætte farten ned. Økonomien forventes at vokse med 6,1 pct. Dette skyldes til dels interesse fra udlandet. I takt med at Vestens forhold til Kina bliver mere fjendtligt, leder virksomheder efter nye steder til deres produktionsbaser. Dette nyder Indien godt af.

En anden årsag er indenlandske investeringer. Landets største konglomerater investerer penge i ren energi, herunder sol, vind og brint. Mange virksomheder lokkes til af statsstøtte, som tilskynder produktion inden for 14 "nøgleindustrier", inklusive elektronik, medicin, droner og batterier. Indiske giganter som Adani og Reliance, såvel som nyere firmaer som Ola, en startup inden for samkørsel og elektriske scootere, drager fordel af tilbuddet.

Men Indien vil ikke vokse i glimrende ensomhed. Som for resten af Sydasien, er hændelser og tendenser, som landet ikke er herre over, altid en risiko. Tre faktorer truer med at destabilisere regionen i 2023. Den første er leveomkostninger. Økonomi- og klimakriser har gjort tilværelsen for dyr for mange i Sri Lanka og Pakistan, men hele regionen betaler prisen for Ruslands krig i Ukraine, som har skudt prisen på fødevarer og brændstof i vejret. En ekstrem robust dollar, forstærket af USA's stramme pengepolitik, presser prisen op på alt andet. Inflationen i Indien er måske ikke lige så slem som andre steder, men den trykker stadig.

Hele regionen betaler prisen for Ruslands krig i Ukraine

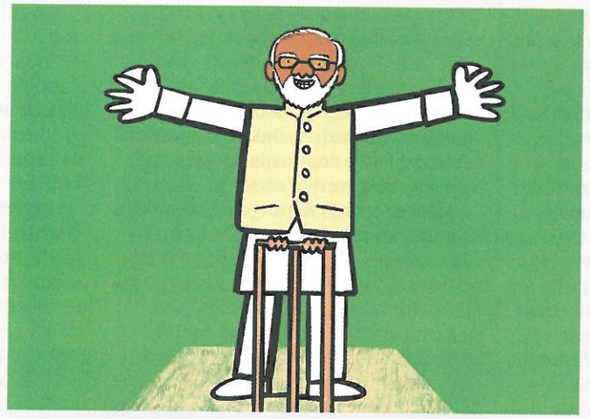
En anden stor bekymring er det stadig mere uforudsigelige klima. I Pakistan og Nordindien satte en rekordvarm hedebølge byer i stå, da folk blev bedt om at blive hjemme. Begge lande blev også ramt af ekstreme regnmængder. Regionen er særligt sårbar over for klimaforandringer. Forvent flere rekordsættende hedebølger, tørker og oversvømmelser. Den tredje destabiliserende faktor er geopolitik. Indien og Kina har stadig ikke fundet en løsning på en grænsestrid, der opstod i bjergene i Ladakh i 2020. Grundet gensidig mistanke kan små opgør udvikle sig til mere, især med Indien tættere på Vesten.

Efter at være blevet ramponeret af 12 måneders kaos, vil Sydasiatiske lande håbe, at det nye år er et roligere, mere stabilt og mere indtjenende år. Indien, som har nået et vendepunkt i sin økonomi, vil håbe på det samme. ●

Kricket ifølge Modi

Det kommende verdensmesterskab i Indien vil handle om meget mere end sport

JAMES ASTILL redaktør, Asien, *The Economist*

UDLÆNDINGE TROR, at Manmohan Singhs reformistiske finanslov i 1991 var øjeblikket, hvor Indien kom tilbage til den globale økonomi. Mange indere vil i stedet nok tænke på en kricketturnering, som fandt sted fire år tidligere.

Det var det første verdensmesterskab udenfor England, og tilskuerskarerne var enorme og euforiske. Delvist på grund af turneringens første sponsor – et tekstilfirma ved navn Reliance Industries – der betalte deltagende hold utrolige 75.000 pund (dengang 127.000 dollar).

Krickets største internationale konkurrence (der spilles på én dag) er vendt tilbage til subkontinentet to gange siden 1987 og har hver gang vist, hvordan Indiens nye selvtillid og velstand transformerer både landet og dens yndlingssport. I oktober 2023 vender verdensmesterskabet tilbage til Indien for første gang i 12 år. Det vil blive den vildeste, mest overdådige og – seks måneder før et parlamentsvalg – mest politiserede kricketforestilling nogensinde.

Indiens enorme seertal til kricket, bestående af 210 mio. hjem med fjernsyn – 90 mio. flere end i 2011 – er blevet en af de største mediegevinster. Bare rettighederne til online streaming af Indiens største nationale turnering, den indiske premier league (IPL), koster Reliance (nu en oliemastodont med en værdi på 208 mia. dollar) 2,6 mia. dollar. For udenlandske kricketspillere er verdensmesterskabet en mulighed for at aflægge prøve til en livsforandrende IPL-kontrakt.

For Narendra Modi vil det være en chance for at føre kampagne for sin tredje embedsperiode. Indiske politikere har altid udnyttet krickets popularitet. Men premierministeren og hans Bharatiya Janata Party (BJP) har løftet det til nye højder. Landets største kricketstadion, som har plads til 132.000 mennesker, er navngivet efter ham, og ved enhver lejlighed roser han (eller beder om ros fra) landets kricketstjerner. "Tillykke med fødselsdagen til en mand, som har redefineret det at være inder, for alle indere," lovpriste Gautam Gambhir på Twitter, en for nyligt pensioneret kricketspiller, nu BJP-politiker.

Investeringerne fra indiske firmaer giver dem kontrol over, hvordan kricket bliver spillet globalt

Sportens indlemmelse i Indiens politiske økonomi har omkostninger. Investeringerne fra Reliance og andre indiske firmaer giver dem øget kontrol over, hvor og hvordan sporten bliver spillet på globalt plan.

De fleste indiske fans foretrækker den actionspækkede og korte version af sporten, som bliver brugt i IPL – et to timer langt slagsmål, kendt som T20. Heldagskricket og det værdsatte "test cricket" med kampe over fem dage er derfor på tilbagetog til fordel for de enorme indiskstøttede og franchisebaserede T20-turneringer. Yderligere T20-ligaer i De Forenede Arabiske Emirater og Sydafrika vil starte i 2023. Stakåndet markedsføring af verdensmesterskabet i 2023 vil ikke dæmpe kricketelskeres rædsel over denne udvikling. ●